

Poznań 20.07.2021 r.

Dr hab. Aleksander Grzelak, prof. UEP
Katedra Makroekonomii i Gospodarki Żywnościowej
Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Marleny Piekut w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse

1. Przesłanki formalno-prawne recenzji

Postępowanie habilitacyjne realizowane jest przez Komitet Naukowy Dyscypliny Ekonomia i Finanse Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach. Podstawą prawną do wykonania recenzji jest uchwała rzeczzonego Komitetu z dnia 20 maja 2021 r. przekazana pismem z dnia 14 czerwca 2021 r. przez Pana Prof. dr hab. Grzegorza Kończaka przewodniczącego Komitetu Naukowego Dyscyplina Ekonomia i Finanse.

2. Sylwetka naukowa Habilitantki

Dr Marlena Piekut studia magisterskie ukończyła w roku 2001 na Wydziale Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Tytuł magistra otrzymała na podstawie pracy *„Analiza produkcji i użytkowania serów w Polsce w końcu lat dziewięćdziesiątych w porównaniu do Unii Europejskiej”*. W latach 2001-2006 uczestniczyła w dziennych studiach doktoranckich w SGGW w Warszawie. Stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie technologii żywności i żywienia zdobyła na Wydziale Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w 2007 roku na podstawie dysertacji: *„Studium uwarunkowań konsumpcji w polskich gospodarstwach domowych”*. Promotorem pracy był dr hab. Wacław Laskowski,

prof. SGGW, a recenzentami prof. dr hab. Krystyna Gutkowska oraz prof. dr hab. Piotr Przybyłowski.

W latach 2008-2009 Habilitantka pracowała stanowisku asystenta w Katedrze Organizacji i Ekonomiki Konsumpcji na Wydziale Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji w SGGW w Warszawie. Jednocześnie od 2008 roku pracuje na stanowisku adiunkta w Kolegium Nauk Ekonomicznych i Społecznych Politechniki Warszawskiej, Filii w Płocku. W roku akademickim 2013/2014 była kierownikiem Studiów Podyplomowych Zarządzanie Projektami, Programami i Portfelami Przedsięwzięć na Politechnice Warszawskiej, Filii w Płocku. Pani dr Marlena Piekut uzyskała dyplomy ukończenia trzech Studiów Podyplomowych:

- Administrowanie Funduszami Unijnymi –SGH w Warszawa (2010)
- Ochrona własności intelektualnej – UW (2013)
- Pozyskiwanie i zarządzanie środkami publicznymi przeznaczonymi na innowacje – SGH (2013)

Uczestniczyła także w wielu kursach i szkoleniach, głównie w zakresie metod ilościowych, jak i sektora żywnościowego.

3. Ocena wiodącego osiągnięcia naukowego

Pani dr Marlena Piekut wskazała monografię pt.: *„Jednoosobowe gospodarstwa domowe w Polsce. Uwarunkowania funkcjonowania, tendencje zmian”* jako wiodące osiągnięcie naukowe. Pozycja ta została opublikowana w wydawnictwie CeDeWu w roku 2019. Recenzentami wydawniczymi tej monografii byli naukowcy o uznanym dorobku naukowym z zakresu ekonomiki konsumpcji, poziomu życia, statystyki społecznej (prof. Teresa Słaby) oraz statystyki i demografii (prof. Andrzej Sokołowski).

Układ pracy zaprojektowany został w klasyczny sposób. Najpierw wstęp, potem rozdział przeglądowy, następnie empiryczne wraz ze studium przypadku gospodarstw domowych płocczan oraz mieszkańców powiatu płockiego i zakończenie. Strukturę oceniam jako logiczną, dobrze eksponującą podejmowane problemy badawcze.

Samą problematykę badawczą podjętą w monografii oceniam jako aktualną i inspirującą z punktu widzenia poznania naukowego. Wynika to ze współczesnych trendów demograficznych, kulturowych, ekonomicznych. Zagadnienia te stwarzają wyzwania zarówno dla nauki, jak i kreatorów polityki społecznej, czy zdrowotnej. Habilitantka w sposób

przekonujący wyjaśniła motywy podjęcia badań. Za szczególnie ważne uznaje, nierozpoznane dostatecznie w naukowej literaturze osobliwości jednoosobowych gospodarstw rolnych. Wypełnienie tej luki stanowi oryginalny wkład Habilitantki w rozwój nauki.

Cel naukowy pracy sformułowany został, w moim przekonaniu, w sposób zbyt mało ambitny. Rozpoznanie samego funkcjonowania jednoosobowych gospodarstw domowych nie wnosi bowiem zbyt wiele do nauki. Dalsze jednak wyjaśnienia Autorki (s.12) oraz przedstawienie zadań badawczych wskazują na to, że związane to było bardziej z semantyką sformułowania niż z rzeczywistych intencji Autorki.

Sformułowanie hipotezy głównej nie jest właściwe. Chodzi mi o to, że jest zbyt długa, a ponadto niezbyt odkrywcza. Trudno bowiem oczekiwać aby zbiór gospodarstw jednoosobowych był homogeniczny ze względu chociażby ma różne cechy ekonomiczno-społeczne. Z kolei hipotezy szczegółowe nie budzą moich większych zastrzeżeń, pomimo że w części są dość intuicyjne (np. H1, H4). Wskazują na szeroko podjęty zakres badań. Niezrozumiałe jest natomiast sformułowanie tezy pracy we wstępie i to w sposób tak mało komunikatywny. Jeśli przyjmiemy, że hipoteza to twierdzenie, które wymaga udowodnienia lub falsyfikacji to teza, w uproszczeniu, jest udowodnioną hipotezą.

Przyjęty zakres badawczy 2012-2016 jest dość krótki, zwłaszcza w kontekście analizy trendów. Można w tym miejscu zadać pytanie: na ile zmieniłyby się wyniki badań gdyby wydłużyć okres badań. W moim przekonaniu w niewielkim stopniu (abstrahując od nadzwyczajnej sytuacji związanej z COVID19). Jedyne tendencje badanych zjawisk miałyby być może większą istotność statystyczną i lepsze dopasowanie, czy też istniałaby możliwość wykorzystania innych postaci funkcji trendu.

Rozważania zawarte w rozdziale pierwszym, mające charakter przeglądu, oceniam pozytywnie. Uwagę zwraca bardzo dobry przegląd literatury tematu z drugiej jednak strony odczuwam pewien niedosyt w zakresie jeszcze bardziej pogłębionych odniesień do teorii ekonomiki konsumpcji, jak i dorobku ekonomii (neo)instytucjonalnej. Tok narracji jest interesujący, aczkolwiek zdarzają się miejsca w których poglądy są zbyt stanowcze, np. wówczas kiedy Habilitantka stwierdza, że rodzina tradycyjna przekształciła się w jednostkę demokratyczną, niestałą laicką, małodziejną, mobilną (s.26). Chodzi bardziej o to, że ten proces wciąż trwa, ma swoją dynamikę i jeszcze nie ma charakteru zakończoności. Istnieją więc różne modele funkcjonowania rodziny. Niezrozumiałe jest wyjaśnienie odnośnie tego, że wzrost liczby jednoosobowych gospodarstw domowych może wywołać niekorzystne zmiany w popycie na żywność ze względu na sztynność i ograniczoność popytu na artykuły

rolno-żywnościowe (s.47). Należałoby to szerzej wyjaśnić. W moim przekonaniu szczególnie wartościowe są analizy zawarte w podrozdziałach 1.4 i 1.5. Wynika to z rozpoznania przesłanek i uwarunkowań ekonomicznych związanych z funkcjonowaniem jednoosobowych gospodarstw domowych. W sumie w rozdziale tym Pani dr Marlena Piekut przedstawiła teoretyczny wkład w badania jednoosobowych gospodarstw domowych.

W kolejnej części pracy analizy zrealizowano rzetelnie. Zdarzają się także miejsca nieco słabsze. Chodzi mi zwłaszcza o nadmiernie podręcznikowe przedstawianie np. opisowych miar statystycznych, czy weryfikacji hipotez i testów statystycznych (s.56- 62). W wielu miejscach wystarczyło wprowadzić stosowne odniesienia literaturowe. Nieco razi mnie użycie terminu „charakterystyka” w sformułowaniu rozdziału 2.2 ze względu na jego mało ambitny charakter, podobnie jak „analiza” w podrozdziale 2.8 z uwagi na tautologiczny wymiar. Skądinąd ciekawy rozdział 2.3 dotyczący makroekonomicznych uwarunkowań funkcjonowania gospodarstw domowych miejscami ma zbyt silne nachylenie raportowe. Z drugiej strony zawarte tam oceny strony pozwalają na właściwe przedstawienie makroekonomicznego tła poruszanych problemów. Interesujące poznawczo są rozważania odnośnie obiektywnych wskaźników dobrobytu i jego subiektywnego odczuwania. Istniejące różnice wynikają z aspiracji, pragnień, porównań z innymi osobami. Wywołuje to refleksje odnośnie związków pomiędzy psychologicznymi i ekonomicznymi kontekstami funkcjonowania gospodarstw domowych.

Kolejny rozdział pracy odnosi się do jednoosobowych gospodarstw domowych według cech demograficznych. Oceniam go pozytywnie. Nieco zaskakujące może być sformułowanie podrozdziałów w formie zawartych stwierdzeń (to samo dotyczy również podrozdziałów w rozdziale 4). Habilitantka wieloaspektowo przedstawiła poruszane problemy. Jak wynika z badań szczególnie istotny w różnicowaniu sytuacji gospodarstw jednoosobowych jest wiek. Autorka stwierdza, że zgodnie z hipotezą cyklu życia skłonność do oszczędzania maleje wraz z wiekiem (s.142). Należałoby to jednak rozwinąć ponieważ oszczędności najbardziej rosną do czasu przejścia na emeryturę (lub ewentualnie nieco wcześniej), a następnie spadają. Zresztą z danych (tab.25) wynika, że najniższa skłonność do konsumpcji miała miejsce w grupie badanych gospodarstw domowych dla grupy wiekowej 30-40 lat. Następnie Habilitantka stwierdza, że Jej wyniki badań stoją w opozycji do hipotezy cyklu życia i powołuje się na wyniki innych badań. Interesujące byłoby dalsze rozwinięcie tego wątku.

Cechy społeczne jednoosobowych gospodarstw domowych są tematem rozdziału czwartego, także empirycznego w swojej treści. Autorka wykorzystuje bogaty materiał empiryczny do objaśnienia badanych zależności. Pojawiają się interesujące wnioski dotyczące porównań gospodarstw jednoosobowych i wieloosobowych, czy też rozkładów spożycia poszczególnych artykułów żywnościowych ze względu na grupę społeczno-ekonomiczną. Jak słusznie zauważa Habilitantka grupa jednoosobowych gospodarstw domowych nie jest homogeniczna. Gospodarstwa jednoosobowe emerytów i rencistów, a z drugiej strony osób pracujących na własny rachunek, czy na stanowiskach nierobotniczych znacznie różnią się od siebie. Ciekawe jest natomiast to, że istotne różnice w wyposażeniu gospodarstw domowych w dobra trwałego użytku dotyczyły jedynie kilku dóbr trwałego użytku. Zmusza do refleksji odnośnie tego czy w przyszłości nie należałoby zmodyfikować podejścia od oceny zamożności gospodarstw domowych z perspektywy wyposażenia w dobra trwałego użytku. Chodzi mi o coraz większą popularność np. programów internetowych kosztem telewizyjnych, coraz częstsze wypożyczanie samochodu zamiast posiadania na własność.

Rozdział piąty oceniam jako szczególnie wartościowy. Wynika to z większego znaczenia w nim syntez, w tym zastosowanie agregatowego wskaźnika, który obejmował ocenę zaspokojenia potrzeb oraz obiektywne warunki bytu. W podrozdziale 5.1 w istocie dokonano interesującego przeglądu odnoszącego się do zaspokojenia potrzeb. Dyskusyjne jest stwierdzenie Habilitantki (s.229) odnośnie tego, że za obiektywne warunki poziomu życia ma odpowiedzialne jest państwo. Przychyłałbym się do stwierdzenia, że państwo jest współodpowiedzialne (pytaniem otwartym w jakim zakresie?). Cenny z naukowego punktu widzenia jest rysunek 1 (s.250) dotyczący hierarchii typów jednoosobowych gospodarstw domowych według poziomu życia wyznaczonego za pomocą agregowanego wskaźnika. Okazuje się, że najwyższy poziom życia dla jednoosobowych gospodarstw domowych wyznaczony jest przez wykształcenie, przynależność do odpowiedniej grupy społeczno-ekonomicznej (pracujących na stanowiskach nierobotniczych oraz na własny rachunek) jak i mieszkańców większych miast. Cechy te determinują wyższe dochody. Potwierdzone zostało to także w analizie regresji wielorakiej. Autorka poszerzyła perspektywę badawczą o kolejne zmienne: niepełnosprawność oraz status osoby bezrobotnej (tab.70). Pozwoliło to między innymi na stwierdzenie, że wpływają one statystycznie na niższy poziom życia.

Kolejny rozdział pozwala na porównanie poziomu i jakości życia jednoosobowych gospodarstw domowych mieszkańców Płocka i powiatu płockiego z danymi ogólnokrajowymi. Pomimo, że w mojej opinii nie wnosi on istotnej naukowej wartości

do dodanej do pracy to doceniam mikroekonomiczny kontekst przeprowadzonych analiz, a zwłaszcza wzbogacenie badań o kwestie zadowolenia i wolnego czasu. W przypadku tego ostatniego pojawiło się nawet kilka ciekawych konkluzji badawczych, np. to, że poziom dochodu istotnie różnicował zadowolenie z ilości wolnego czasu, którym dysponowali członkowie jednoosobowych gospodarstw domowych (s.291). Niektóre treści byłyby bardziej zrozumiałe gdyby opatrzone były komentarzem np. tab. 71, 85. W podrozdziale 6.5 pomimo zapowiedzi odnośnie tego, że rozważania będą dotyczyć mieszkańców Płocka i okolic w zbyt małym stopniu to uwzględniono. Należało w tym przypadku także nawiązać do pewnych osobliwości Płocka, np. wynikających z lokalizacji przedsiębiorstwa Orlen, co wpływa na to, że przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w roku 2016 było o 22 % wyższe od średniej krajowej. Z drugiej jednak strony rozpoznanie trendów i nowych zjawisk konsumenckich (podrozdz.6.5) zrealizowane zostało interesująco.

Zakończenie właściwie konsumuje wcześniejsze rozważania. Habilitantka w sposób syntetyczny odniosła się do wcześniej sformułowanych hipotez. Sposób ich wyjaśnienia nie budzi moich zastrzeżeń, aczkolwiek hipoteza (H5) w moim przekonaniu nieco słabiej została udowodniona na tle pozostałych. Uwagę zwracają także wartościowe odniesienia aplikacyjne i poznawcze, czy też przedstawienie kierunków dalszych badań w tym obszarze. Jak słusznie podnosi Autorka ze względu na istniejące trendy demograficzne warto prowadzić dodatkowe badania jednoosobowych gospodarstw domowych osób starszych.

Wypada zauważyć, że mocną stroną recenzowanej pracy jest baza empiryczna oraz bardzo dobry przegląd literatury, w tym anglojęzycznej. Autorka wykorzystwała niepublikowane indywidualne dane budżetów gospodarstw domowych GUS oraz wyniki badań własnych na próbie 414 jednoosobowych gospodarstw domowych z Płocka i powiatu płockiego. Wykorzystane metody badawcze są adekwatne do rangi poruszanych problemów badawczych. Na uwagę zasługuje także wyróżniająca wizualizacja wyników badań empirycznych pozwalająca na czytelne przedstawienie analizowanych zależności. Ponadto Habilitantka wykazała się dobrą znajomością określania obszarów badawczych, jak i wykorzystania zgromadzonych wyników badań do wzbogacenia wiedzy na temat ekonomicznego, jak i społecznego wymiaru funkcjonowania jednoosobowych gospodarstw domowych.

W sumie dokonując sumarycznej oceny monografii oraz zestawiając „za” i „przeciw” jednoznacznie mogę stwierdzić, że jej poziom jest adekwatny do wymagań stawianym pracom habilitacyjnym. Zawarte analizy i syntezy stanowią znaczny wkład w rozwój

dyscypliny ekonomia i finanse, czyli stanowią istotne osiągnięcie naukowe. Składają się na to następujące przesłanki:

- rozpoznanie determinant funkcjonowania jednoosobowych gospodarstw domowych oraz dokonanie ich hierarchizacji
- zaproponowanie metodycznego podejścia w badaniach gospodarstw domowych z wykorzystaniem różnych miar oraz metod statystycznych, w tym także wykorzystanie zagregowanego wskaźnika
- uwzględnienie w badaniach kontekstu behawioralnego osób tworzących jednoosobowe gospodarstwa rolne
- określenie poziomu życia oraz zaspokojenie potrzeb konsumpcyjnych w jednoosobowych gospodarstwach rolnych
- zdiagnozowanie i kwantyfikacja znacznych różnic w badanej grupie oraz określenie konsekwencji ekonomiczno-społecznych z tego wynikających
- identyfikacja osobliwości w sferze konsumpcji, wyposażenia w dobra trwałego użytku, zaspokojenia potrzeb, zadowoleni w grupie jednoosobowych gospodarstw domowych

4. Ocena pozostałego dorobku naukowego i publikacyjnego oraz współpracy międzynarodowej

Pani dr Marlena Piekut oprócz monografii „*Jednoosobowe gospodarstwa domowe w Polsce. Uwarunkowania funkcjonowania, tendencje zmian*” zgłosiła do oceny 9 pozycji, pogrupowanych w 4 obszarach badawczych. Ukazały się one między innymi w takich czasopismach jak „Problemy Zarządzania”, „Energies”, „Sustainability”, „Polityka Społeczna”, „Wiadomości Statystyczne”, „Zagadnienia Ekonomiki Rolnej”, „Acta Scientarium Polonorum”, „Ekonomia. Rynek”, „Gospodarka, Społeczeństwo”. Z tego 2 artykuły z IF, w których udział Habilitantki był 100 %. 4 zaprezentowane do oceny artykuły zostały opublikowane w języku angielskim. Przedstawione publikacje ukazały się w okresie 2016-2020, a więc w ostatnich latach. Uwagę zwraca względnie wysoka ranga naukowa czasopism w których publikowane były artykuły przedstawione do oceny.

W pierwszej wyodrębnionej grupie pokrywającej się tematycznie z problematyką jednoosobowych gospodarstw domowych znalazły się 3 publikacje. Ich poziom naukowy oceniam wysoko. Wynika to z dobrego przeglądu literatury, właściwych odniesień

teoretycznych. Zastosowane metody badawcze są różnorodne i adekwatne do rangi podejmowanych problemów badawczych. Syntezy zawarte w podsumowaniach tych artykułów właściwie konsumują zrealizowane rozważania oraz zawierają interesujące konkluzje badawcze.

Kolejna grupa artykułów odnosi się do problematyki wiejskich gospodarstw domowych. W tym przypadku artykuły mają nieco większe nachylenie empiryczne. Nie oceniam tego jednak negatywnie ze względu na wartościowe analizy, wykorzystanie różnorodnych metod badawczych, dobre oparcie analiz w warstwie empirycznej. Syntezy nie mają charakteru jednowymiarowego, co należy oceniać jednoznacznie pozytywnie.

Problematyka funkcjonowania gospodarstw osób starszych zawarta jest w artykule „Uwarunkowania konsumpcji osób w wieku 70 lat i więcej”. Zawarta w tym artykule dyskusja wyników oraz posumowanie napisane zostały w sposób nie budzący zastrzeżeń. Wartościowe analizy zawarto, w moim przekonaniu, zwłaszcza w dyskusji wyników.

Ostatnia grupa przedłożonych do oceny 2 artykułów naukowych odnosi się do zagadnień konsumpcji w europejskich gospodarstwach domowych. Opracowania te wskazują na to, że Habilitantka ma szersze spojrzenie na zagadnienia ekonomiki konsumpcji, bo uwzględniające także kontekst europejski. Poziom naukowy tych artykułów oceniam pozytywnie. Niewielką zastrzeżenie miałbym jedynie do nieco lakonicznego podsumowania w artykule „Prywatne finansowanie edukacji w Europie”.

Na łączny dorobek naukowy Pani dr Marleny Piekut składa się 174 pozycji, w tym 151 po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych z czego:

- 4 artykuły znajdujące się w wykazie JCR (z IF)
- 96 artykuły znajdujące się na tzw. liście B
- 8 pozycji dodatkowo pozycjonowanych na liście WoS
- 39 rozdziałów w monografiach naukowych
- 8 redakcji naukowych monografii
- 4 monografie naukowe
- 28 pozycji w języku angielskim

Łączna liczba punktów ministerialnych po uzyskaniu stopnia doktora to aż 1865 punktów, a sumaryczny Impact Factor 7,319 p.

Opublikowane rozdziały w monografiach ukazały się w różnych wydawnictwach (m.in. SGH, UW, UE w Krakowie, UKSW, PWSZ w Ciechanowie), w więc nie tylko w macierzystej uczelni. Uwagę zwraca aż ośmiokrotne uczestnictwo w redakcjach monografii

naukowych na swojej macierzystej Uczelni, co może świadczyć o zaufaniu lokalnego środowiska naukowego do wiedzy, jak i zdolności organizacyjnych Pani dr Marleny Piekut. Uwagę zwraca także jej członkostwo w Stowarzyszeniu Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu.

Rozpoznawalność dorobku naukowego Habilitantki wyrażona liczbą cytowań publikacji wyraża się następującymi wielkościami:

- 32 cytowania baza WoS
- 30 cytowań baza Scopus
- 70 cytowań BazEkon
- 253 Google Scholar

Z kolei indeks Hirscha według baz wynosił 2 (dla WoS), 2 (dla Scopus), 3 (dla BazEkon), 7 (dla Google Scholar).

Przedstawione powyżej charakterystyki, jak i analizy jakościowe dorobku potwierdzają zadowalającą aktywność naukową Pani dr Marleny Piekut, dobrą rozpoznawalność w środowisku naukowym adekwatną do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Obszary badawcze realizowane przez Panią dr Marlena Piekut są względem siebie komplementarne, ale nie nadmiernie rozproszone i odnoszą się do nauk społecznych, w dyscyplinie ekonomia i finanse. Ułatwia to uwzględnienie szerszego horyzontu badawczego i różnych poziomów analiz.

Habilitantka aktywnie współpracuje z naukowcami z zagranicznych i krajowych ośrodków naukowych. Chodzi tu o Vilnius Gediminas Technical University (Wilno, Litwa), Rivne Regional Institute of Postgraduate Pedagogical Education (Rivne, Ukraina), Odessa National University of Economics (Odessa, Ukraina), Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Uniwersytet Medyczny w Lublinie. Efektem tej współpracy są opracowania naukowe. Niewątpliwie taki rodzaj współpracy, zwłaszcza w międzynarodowym środowisku wpływa pozytywnie na warsztat badawczy, jakość badań, jak również przyczynia się do rozwoju nauki. Habilitantka odbyła staże naukowe w Vilnius Gediminas Technical University (Litwa) oraz w IERiGŻ-PIB w Warszawie,

Bardzo wysoka aktywność Pani dr Marleny Piekut widoczna jest również w uczestnictwie w konferencjach zarówno w kraju, jak i zagranicą. Po uzyskaniu stopnia doktora uczestniczyła czynnie w 44 konferencjach naukowych i seminariach, w tym 10 konferencjach poza granicami Polski.

Warto zauważyć także zdynamizowanie aktywności naukowej Pani dr Marleny Piekut, głównie w zakresie wysokopunktowanych opracowań od złożenia pierwszego wniosku w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Istotny jest tu także między innymi udział w 5 naukowych konferencjach zagranicznych, wykonawstwo w ramach projektu Horyzont 2020, czy odbycie stażu dydaktycznego w ramach programu Erasmus+ (Litwa). Ewolucyjny rozwój naukowy Habilitantki jest prawidłowy i rokuje korzystnie na przyszłość. Ponadto po uzyskaniu stopnia doktora uczestniczyła w realizacji 5 projektów badawczych, z czego w 3 była kierownikiem w ramach zadań statutowych. Warty podkreślenia jest, że we wszystkich przypadkach aktywność ta wpisywała się w ramach dyscypliny ekonomia i finanse, a w czterech odnosiła się do jej głównego obszaru badawczego. Była także członkiem dwóch grantów dziekańskich, które dotyczyły gospodarstw domowych. W sumie moja ocena pozostałego dorobku naukowego i publikacyjnego oraz współpracy międzynarodowej jest jednoznacznie pozytywna.

5. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

Habilitantka wysoko oceniana jest na swojej macierzystej Uczelni tj. Politechnice Warszawskiej w zakresie działalności dydaktycznej czego wyrazem jest otrzymanie z tego tytułu dwóch nagród JM Rektora, czy nagrody Złota Kreda w kategorii najlepszy wykładowca Kolegium Nauk Ekonomicznych i Społecznych. Prowadzi wiele przedmiotów dydaktycznych (Technologie informacyjne, Statystyka, Ekonomia gospodarki żywnościowej, Analiza rynku i konsumenta, Badania marketingowe, Teoria i praktyka przedsiębiorczości) zarówno w formie ćwiczeń, wykładów, jak i podczas zajęć na studiach podyplomowych. Uczestniczyła w projekcie „Przygotowanie Studiów Podyplomowych – Wiedzy o Unii Europejskiej i Wykorzystaniu Funduszy Europejskich” współfinansowanym przez UE w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. W okresie 2018-2020 trzykrotnie została wyróżniona przez Prezydenta Miasta Płocka w konkursie „Dyplom dla Płocka” za prowadzenie prac dyplomowych mających szczególny związek z regionem Płocka. Wskazuje to pozytywnie na wykorzystanie badań naukowych dla promocji regionu Płocka. Jednocześnie Habilitantka uczestnicząc w kształceniu studentów wypromowała 24 dyplomantów.

Uwagę zwraca wysoka aktywność organizacyjna w obszarze organizacji, konferencji naukowych „Współczesne problemy rozwoju gospodarczego”, czy koordynacji Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości (organizowany przez Filię Politechniki Warszawskiej w

Płocku), jak również udział w pracach komitetów organizacyjnych, czy seminariów naukowych organizowanych przez inne uczelnie w Polsce. Współpracuje także ze studentami w ramach opieki na studenckim kołem naukowym SONDA, czego efektem jest 5 artykułów naukowych studentów. Wskazuje to na wysoką aktywność organizacyjną w sferze naukowej, w tym umiejętność rozwijania pasji naukowych wśród studentów.

Dr Marlena Piekut uczestniczy w pracach na rzecz swojej macierzystej Uczelni pełniąc w latach 2009-2014 obowiązki sekretarza Rady Kolegium Ekonomicznych i Społecznych, promując swoją Uczelnię w szkołach ponadpodstawowych. Od roku 2016 pełni funkcję zastępcy Dyrektora ds. Studenckich w Kolegium Nauk Ekonomicznych i Społecznych Politechniki Warszawskiej. Koordynowała także działania związane z realizacją międzynarodowej wymiany studenckiej i międzynarodowych praktyk studenckich. Jest także członkiem Komisji ds. Współpracy z Zagranicą, członkiem komisji ds. Nagród i Odznaczeń, członkiem Komisji Odwoławczej ds. Oceny Nauczycieli Akademickich oraz członkiem Zespołu ds. Oceny Ryzyka Zawodowego. Pełniła również funkcję sekretarza Komisji Wyborczej na swojej macierzystej uczelni.

Można także odnotować zaangażowanie na rzecz popularyzacji nauki poprzez współpracę z branżowymi czasopismami (Przegląd Mleczarski, Forum Mleczarskie, Przemysł Piekarsko-Cukierniczy, Gospodarka Mięsna), czy wystąpienia w mediach ogólnopolskich na temat głównego obszaru badawczego. Ponadto w ramach współpracy z firmami sporządza opracowania i raporty dotyczące rynku i konsumenta produktów mleczarskich.

Uważam, że ocena tego obszaru aktywności jest ponadprzeciętna jeśli chodzi o ubieganie się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

6. Konkluzja końcowa

Szczegółowa analiza poszczególnych obszarów aktywności Pani dr Marleny Piekut pozwalają mi na sformułowanie pozytywnej opinii o sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse. Wynika to z dobrego poziomu naukowego rozprawy habilitacyjnej, w której można wyraźnie zidentyfikować znaczny wkład w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse, pozytywnej oceny pozostałego dorobku naukowego oraz współpracy z zagranicą, działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej. Pani dr Marlena Piekut

posiada kwalifikacje naukowe i osiągnięcia, które pozwalają mi na poparcie wniosku o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'A. Grzelak', with a stylized flourish underneath.

Dr hab. Aleksander Grzelak, prof. UEP